DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 2	*Warszawa, dnia 24 listopada 1921 roku*	*Rok II*

10.

A. I. 10763.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE UJMOWANIA AKT M. S. Z. W FORMĘ ROZPORZĄDZEŃ, INSTRUKCJI, OKÓLNIKÓW I INN.

Ponieważ dotychczas wszelkie zarządzenia Ministra Spraw Zagranicznych były ujmowane w formę okólników bez względu na ich cel, treść i okres ich obowiązywania, zachodzi potrzeba ustalenia zasad urzędowania pod względem nadawania pewnej formy wydawanym przez Ministra Spraw Zagranicznych zarządzeniom i poinformowania urzędników M. S. Z. o sposobie orjentowania się w przystosowywaniu odpowiedniej formy do treści danego aktu.

Nawiązując do okólnika z dnia 17/X, 21 r. (Dz. Urzęd. M. S. Z. № 1 poz. 2, strona 2) i celem uregulowania wyżej wymienionej sprawy polecam wszystkim Panom urzędnikom M. S. Z. przestrzeganie następujących zasad:

1. Stosownie do istniejących pojęć prawnych zarządzenia władz bywają ujmowane w następujące formy:

a) *rozporządzenia*, które są aktami natury administracyjnej, ustalającymi pewne przepisy obowiązujące dla organów tej władzy, która rozporządzenie wydaje. O ile rozporządzenie zawiera nietylko zarządzenia skierowane do urzędów, lecz pozatem i przepisy regulujące stosunek ich do ogółu, lub pewnych grup ludności, lub wynika ze stosownego przepisu umowy międzynarodowej, rozporządzenie takie winno być ogłaszane w formie przepisanej, t. j. umieszczane w Dzienniku Ustaw R. P. dla uzyskania mocy obowiązującej.

b) *instrukcje*, skierowane do podwładnych organów, dotyczące całokształtu jakiejś sprawy, nie poszczególnych, oderwanych, sporadycznie występujących w urzędowaniu kwestji (zewnętrznie często forma paragrafowana).

c) *okólniki*, które są aktami wystosowanymi do większej ilości urzędów podległych władzy ogłaszającej okólnik, przyczem nie koniecznie ma-

jącymi swe źródło w jakiejś ustawie, lub rozporządzeniu Rady Ministrów, względnie poszczególnych Ministrów, w przeciwieństwie do rozporządzeń, które wypływają z wyżej cytowanego tytułu.

2. W jedną z tych 3 form powinien być ujęty akt, który stwarza pewne zasady urzędowania, stanowiące podstawę prawdą dla całego szeregu wynikających z nich czynności władz, do których się odnoszą, względnie udziela wyjaśnień do istniejących już przepisów.

3. Wszystkie inne akta, niedające podstaw do ujmowania w jedną z omówionych form, mogą być ogłaszane w postaci obwieszczeń, komunikatów, ogłoszeń, zawiadomień i t. p.

4. Za ścisłe przestrzeganie niniejszego okólnika są odpowiedzialni Dyrektorowie Departamentów i Naczelnicy Wydziałów.

5. Postanowienie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem jego ogłoszenia.

Za Ministra
(—) *Bertoni.*
Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 12/XI 1921 r.

11.

A. I. 10547.

ROZPORZĄDZENIE

W PRZEDMIOCIE WYDAWANIA TAJNYCH I POUFNYCH ROZPORZĄDZEŃ, OKÓLNIKÓW I INSTRUKCJI.

Ponieważ zarządzenia o charakterze tajnym i poufnym nie mogą być podawane do wiadomości ogólnej ze względu na ich specyficzny charakter, zarządzam niniejszem w ślad okólnika z dnia 17/X 1911 r. (Dziennik Urzędowy M. S. Z. № 1 p. 2 str. 2), co następuje:

Art. 1.

Rozporządzenia, instrukcje i okólniki o charakterze tajnym i poufnym winne być wydawane w sposób dotychczasowy, to zn. odbijane przez osobę zaufaną na odpowiedniej maszynie i rozsyłane przy traktowaniu ich, jako akta tajne, względnie poufne. Tajność, względnie poufność danego aktu określa kompetentny Dyrektor Departamentu.

Art. 2.

Dwa egzemplarze tych akt powinny być obowiązkowo przesyłane do Oddziału Organizacyjnego, na który wkładam obowiązek kompletowania ich i prowadzenia ich ewidencji.

Art. 3.

Akta wspomniane w niniejszem rozporządzeniu winny być traktowane przez cały czas zgodnie z obowiązującymi przepisami o traktowaniu wszystkich akt tajnych i poufnych.

Art. 4.

Za ścisłe przestrzeganie niniejszego rozporządzenia są odpowiedzialni przedewszystkiem Panowie Naczelnicy Wydziałów, z których zarządzenia wychodzą.

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem dzisiejszym.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 7/XI 1921 r.

12.

A. I. 10548.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE INFORMOWANIA URZĘDNIKÓW CENTRALI I URZĘDÓW PODLEGŁYCH W SPRAWACH MNIEJSZEJ WAGI, LUB WAŻNIEJSZYCH, LECZ BARDZO PILNYCH.

Ze względu na to, że zachodzi często potrzeba poinformowania urzędników Centrali M. S. Z., względnie podległych Urzędów (Poselstw i Konsulatów) o faktach lub zarządzeniach mniejszej wagi, nie stanowiących jakiegoś przepisu zasadniczego, jak również ze względu na to, że może zajść okoliczność, iż niezbędnem będzie wprowadzenie jakiegoś zarządzenia bardzo ważnego niezwłocznie, a ukazanie się najbliższego zeszytu Dziennika Urzędowego M. S. Z. będzie możliwem zaledwie po upływie dłuższego czasu, zarządzam niniejszem, co następuje:

Art. 1.

Wszystkie drobne informacje i obwieszczenia, nie nadające się do ujęcia w formę rozporządzenia, okólnika lub instrukcji, a dotyczące zwłaszcza Centrali M. S. Z., mają być ujmowane w dotychczasową formę komunikatów lub obwieszczeń i podawane do wiadomości urzędników w sposób dotychczasowy, bez obowiązkowego umieszczania ich w Dzienniku Urzędowy M. S. Z.

Art. 2.

Akta podlegające umieszczaniu w Dzienniku Urzędowym M. S. Z., lecz których niezwłoczne ogłoszenie zostanie uznane przez kompetentnego Dyrektora Departamentu za niezbędne, mogą być również traktowane w myśl art. 1 niniejszego okólnika. Niezależnie jednak od tego podlegają następnie obowiązkowo umieszczeniu w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Art. 3.

Nadzór nad ścisłem przestrzeganiem niniejszego okólnika należy do Panów Dyrektorów Departamentów.

Art. 4.

Okólnik niniejszy obowiązuje z dniem dzisiejszym.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 9/XI 1921 r.

13.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRÓW SPRAW ZAGRANICZNYCH ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W PRZEDMIOCIE UTWORZENIA URZĘDU ATTACHE DO SPRAW WYCHODŹCZYCH PRZY PRZEDSTAWICIELSTWACH DYPLOMATYCZNYCH I KONSULARNYCH POLSKICH W KRAJACH, DO KTÓRYCH, LUB PRZEZ KTÓRE KIERUJE SIĘ RUCH WYCHODŹCZY POLSKI.

Art. 1.

Minister Spraw Zagranicznych mianuje na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej attachés do spraw wychodźczych przy Polskich Przedstawicielstwach dyplomatycznych i konsularnych w krajach, w których potrzebę takiego urzędu uzna Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 2.

Głównem zadaniem attaché do spraw wychodźczych będzie:

a) badanie miejscowych warunków pracy (brak robotnika, zarobki, bezrobocia, strajki i t. d.) i szybkie informowanie o nich Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

b) obserwowanie środowisk rolniczych, fabryk, warsztatów kopalń, kolei prywatnych i publicznych, przedsiębiorstw wszelkiego rodzaju, w których pracują wychodźcy polscy, aby poznać dokładnie ich położenie moralne i materjalne i orjentować się, czy i pod jakimi warunkami mogą tam znaleźć zajęcie inni polscy wychodźcy;

c) pomoc w organizowaniu pośrednictwa pracy dla polskich wychodźców;

d) stałe utrzymywanie kontaktu z polskimi robotnikami-wychodźcami i udzielanie im wszelkich porad w sprawach, dotyczących prawodawstwa społecznego, jak kontrakty najmu, ubezpieczenia i spory z pracodawcami;

e) pomoc władzom konsularnym przy stwierdzaniu stanu faktycznego w razie nieszczęśliwych wypadków i w interesie robotników-wychodźców oraz ich rodzin, zbieranie wszelkich zeznań świadków i dowodów, potrzebnych dla wszczęcia lub popierania sprawy o odszkodowania;

f) informowanie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o biegu spraw, przekazywanych z kraju macierzystego do załatwienia, raportowanie jemu o wszystkiem, co może mieć wartość informacyjną dla wyjeżdżających z kraju emigrantów, wreszcie składanie perjodyczne sprawozdań z całokształtu rozwoju swej działalności i jej wyników;

g) czuwanie nad sposobami przesyłania oszczędności wychodźców do kraju;

h) ścisłe wykonywanie instrukcji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w sprawie reemigracji i emigracji.

Art. 3.

Attachés do spraw wychodźczych są urzędnikami konsularnymi; wszelkie przepisy dyscyplinarne, przewidziane dla urzędników konsularnych stosują się i do nich. Wszelkie nieurzędowe czynności, których ordynacja służby dyplomatycznej i konsularnej zabrania, są również zakazane dla attachés do spraw wychodźczych.

Art. 4.

Wszelkie wypadki, związane z działalnością attachés do spraw wychodźczych obciążają budżet Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Attachés do spraw wychodźczych przy Przedstawicielstwach dyplomatycznych, względnie konsularnych, pozostają na etacie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i są mianowani w randze, która w żadnym wypadku nie może być równą tej, która etatowo jest przewidzianą dla kierownika danego Przedstawicielstwa. Przysługują im prawa do wszelkich poborów, należących się każdorazowo urzędnikom konsularnym tej rangi, do której należą.

Na prowadzenie spraw, związanych z działalnością w zakresie zadań, wytkniętych w art. 2, attaché do spraw wychodźczych pobiera środki finansowe według budżetu zatwierdzonego w zwykłej drodze urzędowej na wniosek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, przyczem pobory nie mogą być wyższe od tych, jakie pobiera urzędnik placówki w tej samej randze.

Budżet attaché do spraw wychodźczych jest włączony do budżetu placówki, do której attaché jest przydzielony. Zgodnie z tym budżetem attaché do spraw wychodźczych wydatkuje, stosownie do potrzeb, związanych z jego działalnością, przedkładając rachunki do wizowania kierownikowi placówki, do której jest przydzielony.

Art. 5.

Minister Spraw Zagranicznych odwołuje attaché do spraw wychodźczych z własnej inicjatywy, lub na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej. Zwolnienie attaché do spraw wychodźczych z jego stanowiska dokonywa się w sposób przepisany przez ogólne przepisy służbowe. Dotyczy to również wysokości odszkodowania, które w tym wypadku należy się zwolnionemu urzędnikowi.

Art. 6.

Attachés do spraw wychodźczych podlegają w kraju swego urzędowania kierownikowi posterunku konsularnego, do którego są przydzieleni, w Polsce podlegają Ministerstwu Spraw Zagranicznych. Merytoryczna ocena ich działalności należy do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Kierownik Konsulatu ma prawo nadzoru i kontrolowania działalności attaché do spraw wychodźczych.

Art. 7.

Attaché do spraw wychodźczych koresponduje bezpośrednio z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej, składając kopję tych pism kierownikowi Konsulatu, który nie ma prawa zatrzymywać pisma, może je jednak opatrzyć swemi uwagami.

Kopje raportów perjodycznych przesyła attaché do spraw wychodźczych do Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Konsulatu.

Oprócz tego, wolno mu w zależności od uznania kierownika placówki korespondować bezpośrednio z lokalnemi władzami kraju, w którym urzęduje. O ile dotyczy to spraw bieżących, związanych z jego działalnością, określoną w art. 2-im, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zezwala kierownikowi odnośnego Przedstawicielstwa zagranicznego na udzielenie attaché do spraw wychodźczych prawa podpisywania korespondencji w jego zastępstwie, o ile dotyczy ona spraw emigracyjnych.

Art. 8.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych wyda specjalną instrukcję dla attachés do spraw wychodźczych.

Minister Pracy i Opieki Społ.
(—) *E. Pepłowski.*

Za Ministra Spraw Zagr.
(—) *Dąbski.*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, dnia 4/V 1920 r.

14.

B. R. i K.

OKÓLNIK № 170

O SPOSOBIE REGULOWANIA ZALICZEK, WYPŁACANYCH NA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, ORAZ PRZENIESIENIA.

W skutek żądania Najwyższej Izby Kontroli z dnia 30 czerwca r. b. № 7209/831, Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje do ścisłego wykonania przepisy o sposobie regulowania zaliczek, wypłacanych na podróże służbowe i kurjerskie, oraz przeniesienia:

1) wyliczenie z otrzymanej zaliczki należy składać przy podróżach kurjerskich lub specjalnych kategorjach najpóźniej w ciągu 8 dni, przy podróżach z tytułu przeniesienia na Placówkę lub do Centrali w ciągu 4-ch tygodni od dnia ukończenia podróży, przyczem z podróży kurjerskiej w 3-ch, służbowej w 2-ch równobrzmiących egzemplarzach.

2) wydatki ściśle związane z podróżą, winny być podane w każdej wydatkowanej walucie osobno z uwidocznieniem otrzymanej zaliczki.

3) wszystkie pozycje wydatków należy ułożyć chronologicznie według odbytej marszruty i zaopatrzyć takowe datą, grupowanie jakichkolwiek wydatków w jedną pozycję jest niedopuszczalne.
4) w razie wydatkowania innych walut, niż te, w których zaliczka została wypłacona, należy wskazać datę, kurs i miejsce uskutecznienia wymiany bezwzględnie dołączając odnośne dowody (rachunki banku, zaświadczenia Poselstw i Konsulatów), stwierdzające kurs zamiany.
5) wydatki za przewóz bagażu winny być usprawiedliwione bądź odpisem kwitu bagażowego, potwierdzonym przez odnośne władze kolejowe, wzgl. przez Poselstwo lub Konsulat.
6) podróż kurjerska winna być odbyta w terminie przepisanym i nie może przekraczać ilości dni, ustalonych przez Oddział Komunikacji Ministerstwa. Wszelkie przedłużające podróż zatrzymywania się w drodze, niezależnie od woli podróżującego, muszą być potwierdzane zaświadczeniem odnośnego Poselstwa lub Konsulatu.
7) niewydatkowana reszta zaliczki winna być niezwłocznie wpłacona do kasy Ministerstwa po sprawdzeniu, na pierwsze żądanie Biura Rachuby i Kontroli.

Niewykonujący niniejszych przepisów pociągani będą do odpowiedzialności ewentualnie w drodze dyscyplinarnej.

Za Ministra

(—) *Bertoni.*

Warszawa, dnia 14/X 1921 r. Dyrektor Dep. Adm.

15.

KONWENCJA BRUKSELSKA

Z 15 MARCA 1886 ROKU.

(Przyjęta przez Polskę w dniu 19 listopada 1920 r. i 21 kwietnia 1921 r. — „Monitor Polski“ № 151 z dn. 7 lipca 1921 r.).

A. KONWENCJA DOTYCZĄCA WYMIANY MIĘDZYNARODOWEJ DOKUMENTÓW URZĘDOWYCH ORAZ PUBLIKACYJ NAUKOWYCH I LITERACKICH.

Art. 1.

W każdem z państw układających się będzie stworzone Biuro spełniające zadanie urzędu wymiany.

Art. 2.

Publikacje, co do których państwa układające się wchodzą z sobą w stosunki wymienne, są następujące:

1. Druki urzędowe, parlamentarne i administracyjne, oddane do użytku publicznego w miejscu ich wydania.
2. Dzieła, wydane z polecenia i na koszt odnośnych rządów.

Art. 8.

Każde biuro wymiany wydrukuje spis publikacyj, które mogą być oddane do dyspozycji układających się państw.

Spis ten ma być co rok korygowany, uzupełniany i rozsyłany regularnie wszystkim biurom wymiany.

Art. 4.

Biura wymiany będą się porozumiewały z sobą co do liczby egzemplarzy, jakie mogą być pożądane i jakie mają być dostarczane.

Art. 5.

Przesyłki będą kierowane wprost z jednego biura do drugiego. Będą również w drodze porozumienia ustalone wzory opasek przesyłkowych, oraz formularzy do korespondencji administracyjnej na zapotrzebowania, potwierdzenia odbioru etc.

Atr. 6.

Każde z państw układających się ponosi koszty opakowania i wysyłki druków zagranicę aż do miejsca ich przeznaczenia. W tych wypadkach, kiedy przesyłki idą drogą morską, każde z państw reguluje przypadającą na nie część kosztów transportu.

Art. 7.

Biura wymiany z urzędu swego będą organami pośredniczącymi między ciałami naukowemi a towarzystwami literackiemi i naukowemi państw układających się, co do wzajemnej wysyłki i odbioru odnośnych publikacyj.

Jest samo przez się zrozumiałe, że w tych wypadkach rola biura wymiany ogranicza się tylko do wysyłki dzieł wymiennych, biura te jednak nie biorą na siebie inicjatywy do zawiązywania tych stosunków.

Art. 8.

Postanowienia te obejmują tylko te druki i dzieła, które będą opublikowane, poczynając od daty niniejszej konwencji.

Art. 9.

Państwom, które nie wzięły udziału w niniejszej konwencji dozwala się przystąpić do niej na ich własne żądanie.

To przystąpienie będzie notyfikowane w drodze dyplomatycznej rządowi belgijskiemu i przez tenże rząd będzie podane do wiadomości wszystkim państwom, podpisanym na konwencji.

Art. 10.

Niniejsza konwencja będzie ratyfikowana i ratyfikacje będą wymienione w Brukseli w czasie możliwie jaknajrychlejszym. Konwencja zostaje

zawarta na lat dziesięć, poczynając od dnia wymiany ratyfikacji i rozciąga się na dalszy termin trwania, jeżeli odnośny rząd na sześć miesięcy naprzód nie zgłosi swego wycofania się.

Konwencję powyższą podpisały: Belgja, Brazylja, Hiszpanja, Stany Zjednoczone Ameryki, Włochy, Portugalja, Serbja i Szwajcarja.

B. KONWENCJA W CELU ZABEZPIECZENIA BEZPOŚREDNIEJ WYMIANY DZIENNIKA URZĘDOWEGO ORAZ ROCZNIKÓW I DOKUMENTÓW PARLAMENTARNYCH.

Art. 1.

Niezależnie od zobowiązań, wypływających z art. 2-go Konwencji ogólnej w sprawie wymiany międzynarodowej dokumentów urzędowych, oraz publikacji naukowych i literackich, rządy państw podpisanych zobowiązują się do wysyłania Izbom prawodawczym każdego z państw umawiających się, w miarę możności wydawania, po jednym egzemplarzu Dziennika Urzędowego, a także po jednym egzemplarzu roczników i sprawozdań parlamentarnych, oddanych do wiadomości publicznej.

Art. 2.

Państwa, które nie wzięły udziału w niniejszej konwencji, mają prawo przystąpić do niej na każde swoje żądanie.

Przystąpienie to będzie notyfikowane w drodze dyplomatycznej rządowi belgijskiemu, a przez tenże będzie podane do wiadomości wszystkim innym państwom podpisanym.

Art. 3.

Niniejsza konwencja będzie ratyfikowana, a odnośne akta ratyfikacji będą wymienione wzajemnie w Brukseli natychmiast, gdy to tylko stanie się możliwem. Konwencja zostaje zawarta na lat dziesięć, od dnia wymiany ratyfikacji poczynając i utrzymuje się w sile na dalszy czas, o ile dane państwo na sześć miesięcy przed upływem terminu nie zgłosi swego wycofania się.

Powyższą konwencję podpisały: Belgja, Brazylja, Hiszpanja, Stany Zjednoczone Ameryki, Włochy, Portugalja i Serbja.

W obecnej chwili do systemu wzajemności w wymianie urzędowych publikacji wchodzą następujące państwa (cyfra, umieszczona w nawiasie, oznacza rok ratyfikacji konwencji brukselskiej): Argentyna (1889), Australja Południowa, Australja Zachodnia, Boliwja, Brazylja (1889), Chili, Czecho-Słowacja (1921), Ekwator, Francja (1892), Guatemala, Hiszpanja (1889), Holandja (1894), Honduras, Japonja, Jugosławja, Kanada, Kolumbja, Kostaryka, Kuba, Luksemburg (1893), Meksyk, Nikaragua, Norwegja, Nowa Południowa Walja (1890), Nowa Zelandja, Osada Królowej (Queensland), Paraguay (1889), Peru (1889), Polska (1921), Portugalja (1889), Rosja, Salwador, Dominika, Serbja (1889), Stany Zjednoczone Ameryki (1889), Szwajcarja (1889), Szwecja, Tasmanja, Trynidad, Uruguay (1889), Wenezuela, Wiktorja, Włochy (1889).

16.

A. I. 10386.

A K T

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY W CHRYSTJANJI.

Ze względu na konieczność uregulowania sprawy agend konsularnych w Norwegji i celem nawiązania ściślejszych węzłów przyjaźni niniejszym stanowię co następuje:

Art. 1.

Ustanawia się z dniem dzisiejszym Konsulat Honorowy dla Norwegji z siedzibą w Chrystjanji.

Art. 2.

Okręg Konsulatu Honorowego w Chrystjanji obejmuje całą Norwegję do czasu ewentualnego ustanowienia innych konsulatów honorowych na terytorjum Norwegji.

Art. 3.

Poselstwo Polskie w Chrystjanji zawrze umowę z p. Konsulem Honorowym, stanowiącą podstawę prawną jego urzędowania, opartą na przyjętym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych wzorze.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 3 XI 1921 r.

17.

A. I. 10927.

S T A T U T

KOMISJI ORGANIZACYJNEJ I KONTROLUJĄCEJ MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

§ 1. Komisja Organizacyjna jako organ stały, korzystający z udzielonych mu pełnomocnictw, opiera swą działalność na następujących zasadach:

a) na inicjatywie Ministra;
b) na inicjatywie Dyrektora Departamentu Administracyjnego (względnie konferencji administracyjnej);
c) na inicjatywie własnej;
d) na kontrolowaniu wykonania postanowień organizacyjnych wydanych na podstawie trzech pierwszych zasad.

§ 2. Komisja Organizacyjna ma charakter zarówno doradczy, jak i wnioskodawczy. Wnioski swe składa Ministrowi za pośrednictwem Dyrektora Departamentu Administracyjnego.

§ 3. Do składu Komisji należą przedstawiciele Departamentów, przyczem od Departamentu Administracyjnego kierownik Oddziału Organizacyjnego, jako jej stały przewodniczący.

§ 4. Komisji Organizacyjnej przysługuje prawo zapraszania na posiedzenia urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych z poszczególnych wydziałów w charakterze ekspertów z głosem doradczym.

§ 5. Komisja Organizacyjna odbywa posiedzenia w miarę potrzeby na wniosek jednego z jej członków lub na żądanie Ministra, względnie Dyrektora Departamentu Administracyjnego.

§ 6. Zakres kompetencji Komisji Organizacyjnej obejmuje wszelkie zagadnienia związane z urzędowaniem Ministerstwa, t. j. Centrali i placówek zagranicznych.

§ 7. Komisja Organizacyjna w celu spełnienia zadań ujętych w § 6 ma prawo badania, czy obowiązujące zarządzenia administracyjne są przestrzegane przez organy Ministerstwa.

§ 8. Komisji Organizacyjnej przysługuje prawo kontroli nad wykonaniem obowiązujących zarządzeń, przy użyciu środków, wedle jej uznania, odnoszących się do całokształtu urzędowania. Komisja Organizacyjna opracowuje wnioski udoskonalające dotychczasowe systemy działalności wewnętrznej Ministerstwa.

§ 9. Wnioski Komisji Organizacyjnej, zatwierdzone przez Ministra, względnie Dyrektora Departamentu Administracyjnego, nabierają mocy obowiązującej i zostają przekazane Oddziałowi Organizacyjnemu Ministerstwa Spraw Zagranicznych, który na żądanie przedkłada Komisji Organizacyjnej sprawozdanie z ich wykonania.

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Skirmunt.*

Warszawa, dnia 16/XI 1921 roku.

18.

A. I. 10997.

KOMUNIKAT № 59

W PRZEDMIOCIE KOMPLETOWANIA ROZPORZĄDZEŃ, OKÓLNIKÓW, INSTRUKCJI, PISM OKÓLNYCH, OBWIESZCZEŃ, KOMUNIKATÓW I T. P. PISM OGŁOSZONYCH PRZEZ M. S. Z.

Ze względu na konieczność stworzenia całkowitego kompletu wszystkich wydawanych z inicjatywy poszczególnych działów powyżej wymienionych pism i ponieważ Oddział Organizacyjny jest tym, który powinien być o wszystkich zarządzeniach jaknajdokładniej poinformowany ze względu na to, że koncentruje w sobie całą strukturę urzędu i kontrolę przestrzegania zasad urzędowania, zarządzam niniejszym co następuje:

1. Oddział Organizacyjny Ministerstwa Spraw Zagranicznych otrzymuje dwa egzemplarze każdego pisma podawanego do wiadomości w jednej z cytowanych w tytule form celem kompletowania ich i utrzymywania w ewidencji dwojakiego rodzaju. Jeden komplet ułożony w porządku chronologicznym, drugi komplet z podziałem co do treści.

2. Dla ułatwienia kompletowania odnośne działy M. S. Z. winny ściśle przestrzegać zasady załatwiania poszczególnych spraw oddzielnemi pismami, unikając łączenia w jednem różnorodnych kwestji, często nic z sobą wspólnego nie mających.

3. Nadsyłane do Oddziału Organizacyjnego akta powinny zawierać wskazówki opatrzone podpisem kompetentnego Dyrektora Departamentu czy dany akt ma być umieszczony w Dzienniku Urzędowym M. S. Z., czy też ma być traktowany jako tajny, względnie poufny, lub też czy jest to rzecz mniejszej wagi, nie podlegająca umieszczeniu w Dzien. Urz. M.S.Z.

4. Za ścisłe przestrzeganie niniejszego komunikatu czynię odpowiedzialnymi wszystkich Pp. Urzędników, a przedewszystkiem Kierownika Oddziału Organizacyjnego, któremu powierzam nadzór nad jego wykonaniem.

5. Komunikat niniejszy zyskuje moc obowiązującą z dniem dzisiejszym.

Za Ministra

(—) *Bertoni.*

Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 9/XI 1921 roku.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC BAR. KRONENBERGA II P.

ODDZIAŁ TECHNICZNO-NAUKOWY M. S. Z. TEL. 413-21.

CENA NUMERU POJEDYŃCZEGO MKP 75.

TŁOCZONO W DRUKARNI WŁ. ŁAZARSKIEGO

z polecenia Ministra Spraw Zagranicznych.